

230514 Laat ons één zijn Joh. 17

Onze hulp is in de naam van de HEER, die hemel en aarde gemaakt heeft. Zijn trouw duurt eeuwig, Hij laat het werk van zijn handen niet los. (1 Korintiërs:2,3:)

Aan de gemeente van God, geheiligd in Christus Jezus en geroepen om Gods heiligen te zijn, en aan allen die de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen, waar dan ook, bij hen en bij ons:

Genade voor u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Vandaag is het feest. We waren elkaar kwijt, we waren een andere weg gegaan. De één binnen het verband, de ander er buiten. Maar afgelopen week is de eenheid bezegeld. Dan is het feest. Mag het vetgemeste kalf worden geslacht. Tegelijk is er verdriet, is er argwaan. Doen we niet teveel water bij de wijn?- kunnen we wel mee? Urk, Capelle Noord, Vroomshoop. Onderweg zijn we onze christelijk gereformeerde broers en zussen kwijtgeraakt. Eenheid is kwetsbaar, breekbaar.

Daarom is het fijn dat Jezus laat ons meeluisteren in het gesprek met zijn hemelse Vader over eenheid. Wij vinden het vaak moeilijk om hardop te bidden. Aan tafel, in een kring. Het moet je voorgedaan worden; je moet het leren. Een formuliergebed is dan wel handig. Geef dat ons leven niet aan dit vergankelijk leven kleef.... Wat het betekent? Maar het klinkt goed, heilig. Of het Onzevader. Zo vertrouwd dat we er haast niet meer bij denken.

Wat maakt dat we bidden met anderen erbij, zo moeilijk vinden? Als je echt zoekt naar woorden om God te vinden, hem uit te leggen waar je naar verlangt, is dat kwetsbaar. Kan dat stuntelig zijn. Zoekend, aarzelend. Zoals je eigenlijk niet wilt overkomen. Gedachten hardop uitspreken maakt dat het wel heel concreet klinkt. Minder vluchtig. Het dwingt tot iets. Die verborgen zonde moet je nu echt aanpakken.

Jezus is heel vertrouwd in zijn omgaan met God de Vader. Johannes mag dit optekenen, zodat wij leren betrouwbaar met God te bidden. Jezus spreekt – vlak voor zijn lijden – zijn diepste verlangen uit. Verlangen waar zijn liefde uit blijkt. Want Hij bidt niet of het allemaal gauw voorbij is en dat de eenheid tussen hem en de Vader weer hersteld is. Nee, Hij bidt voor zijn kerk.

Bid jij voor de kerk? Wat bid je dan? Dat alles bij het oude blijft? Dat de gemeente meer missionair mag zijn? Naar buitengericht? Dat het gezellig is in de kerk? Dat het samen fijn hebben? Dat we losgeweekt worden uit de vastgeroeste traditie die ons gevangen houdt? Waar verlang jij naar, wat bid jij?

1. Laat hen één zijn

Jezus' verlangen laat zich in één zinnetje samenvatten: laat hen één zijn. Dat gaat over ons. Jezus bidt dat wij één zijn. En wel op een voor ons onvoorstelbare manier. Net zo één als God één is. Hoewel het gebed alleen de Vader en de Zoon noemt, is de Geest hier in aanwezig. De Geest is dit gebed; de Geest is de eenheid. Ook dit is typisch iets van de Geest. Nooit de aandacht op zichzelf richten, maar altijd Christus en de Vader in het licht zetten.

Opdat wij één zijn, zoals zij één zijn. De eenheid van God als ons voorbeeld en als ons voorland. Onze toekomst. Daar verlangt Jezus naar. Meer nog dan naar zijn hemelvaart, verlangt Jezus hier naar zijn wederkomst. De dag dat al zijn broers en zussen in nieuwe verheerlijkte lichamen bijeengebracht worden, dicht bij hem en de Vader. Eén in de Geest, één van geest.

Jezus verlangt naar eenheid. Zijn tegenstander wil het tegenovergestelde: verdeeldheid. Dat begon al bij zijn opstand tegen God in de hemel. Toen scheurde de hemelbevolking. Een heel deel van de engelen volgde toen de door afgunst vergiftigde engel die wij als de duivel kennen. Deze engel verdeelde Adam en Eva. Hij verdeelde hun gezin door moord. Nog altijd verdeelt Hij. Verdeel en heers is zijn politiek. Maar Jezus wil geen verdeelde volgelingen. Hij wil geen gescheurde kerk.

God wil geen eenheidsworst. Allemaal mensen met dezelfde gaven. Alle mensen even close. In de film Lord of the Ring worden er allemaal Orks uit de grond gestampt. Letterlijk. Het zijn allemaal kopietjes van zichzelf. Maar God is een God van veelzijdigheid. Als de evolutie het voor het zeggen had, waren al die miljoenen kleuren en vormen er nooit geweest. Dan zou alles alleen maar functioneel zijn. Dan had een pauwentooi ook aan tien kleuren genoeg gehad om het vrouwtje te imponeren. God zoekt schakeringen, veelzijdigheid. Creativiteit.

De eenheid zit hem niet in dat we op elkaar lijken, maar (om de woorden uit de Filippiëzenbrief te gebruiken) dat we één in liefde en streven zijn. Op één doel gericht vanuit één bron. Uit God tot God. Wij mogen ons nooit neerleggen bij een versplinterde kerk. Zoeken naar éénheid is een opdracht. Want het is het verlangen van Jezus. Opdat wij één zijn. Ja dat kan verlies van eigenheid betekenen, ja dat kan breken met een traditie betekenen. Maar hoe erg is dat? Of is die traditie een mini-afgodje?

Heiligheid

Bij de groet heb ik de groet uit de eerste Korinte-brief gelezen. Wat daar opvalt is de aanhef aan de heiligen'. Want als je de brief verder leest, waren ze daar helemaal niet zo heilig. Er was onenigheid, partijvorming en zelfs ernstige zonde. Een zoon die met de vrouw van zijn vader leeft. En deze zonde wordt niet aangepakt. Kortom in deze gemeente wordt onheilig geleefd.

En toch spreekt Paulus – en door hem de heilige Geest – deze mensen aan met 'heiligen'. Waarom? Niet omdat ze zo heilig zijn, dat waren ze niet. Maar om Christus die wel heilig is. Zo worden wij ook aangesproken als heiligen. Niet omdat er niets mis is, want dat is er wel, maar om Christus.

Heilig betekent afgezonderd, apart gezet, los gemaakt van het kwade, van het vuile, van het zondige. De leerlingen en wij zijn door Christus apart gezet van de wereld. Wel in de wereld, maar niet uit de wereld. Jezus vraagt niet aan zijn Vader: haal hen uit de wereld. Plaats ze bij elkaar in een nieuw heilig land. Of neem ze op als Elia in de hemel. Nee, Jezus vraagt Bewaar hen. Bewaar hen, zodat ze geheiligd blijven. Heilig blijf je niet vanzelf. Je moet bewaard blijven. En dat kan alleen als je in Christus blijft. Want je leeft wel in de wereld, maar je hoort er niet bij. Je bent niet van de wereld.

Er gaat een enorme zuigkracht van het moderne heidendom uit. Dat mogen we niet onderschatten. Hoe makkelijk ontwennen we niet de plekken waar God ons wil bewaren. Waar we samenkomen met andere christenen. Het is natuurlijk mooi dat we technisch overal kunnen meedoen met de diensten vanuit onze luie stoel of vanonder de warme dekbedden. Maar missen we de warme en persoonlijke ontmoetingen nog? We kunnen zo zappend naar de meest sprankelende dienst toe, met de meest

eigentijdse band en een super-charismatische spreker. Waar is dan de liefde voor elkaar? Voor je eigen gemeente? Hoe kun je je daar dan nog voor inzetten. Wie merkt het op als je een zondagje overslaat? Of gaat het er alleen maar om dat jij er wat aan hebt, dat jij je er goed bij voelt?

De wereld is om ons heen. De wereld waar iedereen vermaakt wil worden. Waar alles om onszelf draait. De wereld waar alles vanzelf weer boring wordt. Boeien. Waar trouw een ouderwets en nutteloos woord is. Hoe blijf je onbesmet?

Waarheid

Jezus gebruikt nog een woord: waarheid. Hij heeft het niet over een waarheid, maar over de waarheid. Dan gaat het over het Woord dat Waarheid is geworden. Waarheid met een hoofdletter. Want dat Woord is vlees geworden. Waarheid is dus vlees geworden. Het woord van God, de manier waarop God zich uitdrukt, de afstraling van zijn gezicht die is in het vlees gekomen. Jezus zegt het zelf zo: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Je kunt alleen maar bij de Vader komen, door Jezus

Jezus zegt hier dat zij – de leerlingen – zijn woorden hebben bewaard. De woorden die zijn Vader gesproken heeft. Wat is dat bewaren? Dat is het aannemen van die woorden. Dus niet alleen aanhoren, maar aannemen. Ze zijn aannemelijk dus neem ze ook aan. En meer nog: de leerlingen hebben die woorden geloofd. Dat wil zeggen ze hebben ze als waar erkend. Jezus woorden zijn waar. Ze zijn de woorden van de God van Israël.

Wat is dan die fundamentele waarheid? Die waarheid waar de kerk van Christus niet en nooit omheen kan? Dit is die waarheid: Jezus is de enige messias, redder. Uitgegaan van de Vader. De Vader die spreekt, scheidt, die regeert. Gezonden door de Vader. Met een opdracht, met een volmacht. Wat Hij doet, doet de Vader. Denk maar aan de genezing van de verlamde die voor Jezus voeten werd neergelaten. Opdat u weet dat de zoon van de mensen de volmacht heeft zonden te vergeven, zeg IK – en Jezus kijkt de jonge man die voor hem ligt aan – zeg ik u sta op en wandel.

De waarheid is dat wij verlamd door de zonden alleen maar kunnen opstaan in een eeuwig leven door Jezus. Sta op en wandel. Geloof en loop. Buiten Jezus is er geen behoud. Waarheid gaat om eeuwige dood vs eeuwig leven. In de eerste 5 verzen van het gebed definieert Jezus wat eeuwig leven is. Niet leven in een paradijs. Niet eeuwig luiers op een wolkje. Niet alle geneugten smaken, die maar kunt smaken. Nee zegt Jezus. Dit is het eeuwige leven. Dat zij U kennen en Jezus Christus die door U gezonden is. Leven heb je alleen door God te kennen en God ken je alleen door Jezus.

Als je God niet kent, ben je dood. Als je Jezus blijft ontlopen, ben je eeuwig dood. Het kan niet anders. Alleen door Jezus kun je de heilige aanwezigheid van God verdragen. Zonder Jezus is de nabijheid van God vreselijk. Kennen is meer dan kennis. Het is een relatie hebben, het is houden van, het is groeien naar de ander. Verlangend om te weten wat de Ander pleziert. Jezus bidt uitsluitend – let op dit woord – uitsluitend voor hen die hem gegeven zijn. Met andere woorden er is geen andere route. Jezus is de weg – de enige.

De éénheid valt of staat bij in wie je gelooft? Het gaat dus niet om theologische verschillen. Het gaat ook niet om hoeveel je van God weet. Van die dingen is Jezus niet afhankelijk. Zelf de moordenaar aan het kruis had genoeg aan zijn belijdenis, aan zijn vraag. “Deze man heeft niets onwettigs gedaan; en Jezus denk aan mij als U in uw koninkrijk komt.’ Als de Koning der Joden hangt te sterven, komt een moordenaar tot geloof. Hij begreep dat de dood het Koninkrijk niet kon tegenhouden. De paar kruiswoorden van Jezus waren genoeg. En Jezus garandeert hem: vandaag nog ben je met mij in het

paradijs. Dat is wat Jezus vraagt. Geloof dat ik mijn lichaam en bloed heb gegeven tot een volkomen verzoening van al je zonden. Als je dat gelooft, zegt Jezus. Ik verzeker je: je zult met mij in het paradijs zijn. Samen met Mij zal je de wijn drinken.

Laten wij één zijn betekent zonder de drieënige God ben je niet één. Je hoeft niet iedereen tot jouw denkrichting te bekeren. Wie Christus kennen, zijn gered. Al hebben ze andere opvattingen over doop of kerk. Maar de verloochening, de ontkenning van Jezus Christus als God en mens mag nooit getolereerd worden. Er is maar één Naam tot redding aan de mensen gegeven. De Naam van God de Zoon die mens geworden is, gedood is en opgestaan. Hij leeft en deelt zichzelf. Opdat wij één zijn. Laat je niet wegzuigen bij Jezus vandaan, want de zuigkracht van het moderne heidendom is groot. Blijf één, houd elkaar vast. Laat je dragen door die ene God. Vader, Zoon en Geest. Geheiligd in waarheid. Laat ons één zijn, zoals U één bent. Verlangen naar éénheid. Laat hen één zijn, zoals wij één zijn, Vader. Daarom vieren wij vandaag feest, omdat wij weer samen zijn Nederlands gereformeerden en vrijgemaakten. Samen in Christus. Opdat wij één zijn, zoals Jezus en de Vader één zijn.

Amen